

оподаткування у період дії воєнного стану» (№8401 від 31.01.2023).
URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/41268> (дата звернення:
20.02.2023).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-292-3-41>

СПІВПРАЦЯ ТА ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ ЩОДО ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Саббатовський В. Ю.

*ад'юнкт кафедри адміністративного права та процесу
Харківського національного університету внутрішніх справ
м. Харків, Україна*

Домашнє насильство є комплексним явищем, тому необхідною умовою ефективної протидії домашньому насильству є залучення різних структур. Однією із засад діяльності органів Національної поліції у цій сфері є взаємодія та співпраця з органами державної влади, органами місцевого самоврядування та громадськими організаціями [1, 2], що потребує, у першу чергу, теоретичного осмислення й уточнення та належного обґрунтування категоріального апарату з означеної тематики, а саме понять «взаємодія» і «співпраця».

Термін «взаємодія» походить від словосполучення «взаємна дія», що означає процес безпосереднього чи опосередкованого впливу об'єктів (суб'єктів) один на одного. Великий тлумачний словник сучасної української мови надає таке визначення цієї дефініції: «Взаємодія – це взаємний зв'язок між предметами у дії, а також погоджена дія між ким-, чим-небудь, взаємний вплив тіл чи частинок, який зумовлює зміну стану їхнього руху» [3]. Зазначені ознаки взаємодії – вплив, погодженість (зв'язок), зміна стану – використані у трактуванні поняття «взаємодія» науковцями із різних галузей: філософії [4], психології [5], права [6], державного управління [7] тощо.

Вплив – це дія, яку певна особа чи предмет або явище виявляє стосовно іншої особи чи предмета [8]. Вплив має бути взаємним, тобто усі учасники впливають один на одного.

Під час взаємодії встановлюються найрізноманітніші зв'язки між об'єктами, включаючи причинно-наслідкові, що зумовлює системність компонентів. Отже, взаємодія є основою будь-якої системи її елементів,

компонентів. Системність як представленість взаємодії об'єктів у всіх її зв'язках та відносинах є також характеристикою взаємодії.

Розглянуті дефініція «взаємодія» та її складові законодавцем використані у Законі України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» від 17.01.2019 [1].

Так статтею 15 зазначеного Закону у суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, передбачено:

1) взаємне інформування не пізніше однієї доби про виявлені факти домашнього насильства у випадках, передбачених цим Законом, з дотриманням правового режиму інформації з обмеженим доступом;

2) реагування на випадки домашнього насильства відповідно до компетенції та з урахуванням оцінки ризиків, що загрожують постраждалій особі;

3) узгодження заходів реагування на випадки домашнього насильства та надання дієвої допомоги постраждалим особам, що здійснюються різними суб'єктами;

4) розроблення та виконання відповідно до компетенції програм для кривдників;

5) розроблення та виконання відповідно до компетенції програм із запобігання та протидії домашньому насильству;

6) організацію здійснення заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству відповідно до компетенції;

7) обмін досвідом у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

8) скоординовану міжвідомчу підготовку фахівців, які представляють суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству;

9) здійснення спеціально уповноваженими органами у сфері запобігання та протидії домашньому насильству моніторингу дотримання вимог законодавства суб'єктами, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, розроблення пропозиції щодо вдосконалення законодавства та практики його застосування.

Значимо, що під взаємодією у різних наукових сферах розуміється не лише взаємний вплив суб'єктів, а й налагодження відповідних дій для досягнення узгодженої мети. Тобто, взаємодія характеризується співпрацею та наявністю узгодженої мети.

Термін «співпраця» походить від словосполучення «спільна праця» – спільна з ким-небудь діяльність [3, с. 1171]. Взаємодія і співпраця складаються із низки послідовних дій, які підпорядковані досягненню спільних та визначених до їх початку цілей. Ступінь

досягнення поставлених цілей у здійсненні взаємодії є чинником ефективності: чим більший ступінь досягнення мети, тим вища ефективність відповідної діяльності.

Мета діяльності органів Національної поліції у різних сферах здебільшого визначається нормативно-правовими актами, наприклад, Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», де у ст. 4 визначено, що діяльність, суб'єктів, до яких відноситься і Національна поліція України, спрямована та ґрунтується на «ефективній взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, з громадськими об'єднаннями, неурядовими організаціями, засобами масової інформації та іншими заінтересованими особами» [1].

Отже, перед органами Національної поліції, виходячи з наявних можливостей, стоять такі цілі у сфері протидії домашньому насильству: домогтися зниження рівня правопорушень, припинення зростання правопорушень, щоб у перспективі (через кілька років) досягти вищої мети – суворого виконання законів усіма суб'єктами правовідносин.

З огляду на значення взаємодії органів Національної поліції України з іншими суб'єктами та для більш ефективної протидії домашньому насильству необхідно затвердити Порядок організації взаємодії з органами влади та Порядок взаємодії із громадськими інституціями під час реалізації заходів із протидії домашньому насильству.

Література:

1. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 7 грудня 2017 р. Електронний ресурс. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text> (дата звернення 11.06.2022).

2. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/580-19> (дата звернення 11.06.2022).

3. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005.

4. Философский энциклопедический словарь. Москва : Инфра, 1997. С. 66.

5. Філоненко М. Психологія спілкування : навчальний посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2008. 224 с. URL: <http://www.info-library.com.ua/books-text-8451.html> (дата звернення: 11.06.2022).

6. Крусян А. Р. Взаємодія місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.02. Одеса, 1999. 19 с.

7. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад. : Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін. ; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трощинського, Ю. П. Сурміна. Київ : НАДУ, 2010. 820 с.

8. Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970–1980). URL: <http://sum.in.ua/s/vplyv> (дата звернення: 11.06.2022).

9. Державна соціальна програма запобігання та протидії домашньому насильству та насильству за ознакою статі на період до 2025 року. від 24 лютого 2021 р. № 145. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/111-2016-%D0%BF#Text> (дата звернення: 11.06.2022).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-292-3-42>

ПОНЯТТЯ ТА ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Савчук Р. М.

*кандидат юридичних наук, доцент,
директор Івано-Франківського навчально-наукового юридичного
інституту Національного університету «Одеська юридична академія»
м. Івано-Франківськ, Україна*

Незважаючи на значний інтерес до поняття організаційно-правового забезпечення діяльності правоохоронних органів, у науці адміністративного права воно залишається недостатньо розкритим.

Аналізуючи зазначену категорію, Ю.О. Косткіна приходиться до висновку, що під організаційно-правовим забезпеченням необхідно розуміти зовнішньо спрямовану сукупність заходів, метою яких є забезпечення та гарантування належних умов функціонування того чи іншого органу, яке вчиняється уповноваженими на те суб'єктами відповідно до чинного законодавства України. До його змісту автор відносить нормативне, кадрове, організаційне, фінансово-економічне, матеріально-технічне та інформаційно-аналітичне забезпечення [1, с. 26–29].

В.О. Шведун, розкриваючи поняття організаційно-правового забезпечення державного регулювання інформаційної безпеки реклами ототожнює його з нормативно-правовим регулюванням [2].